

[Kristen Amby.]

ciipielle Betragtning: et Tokammerssystem, hvor Folketinget har den aldeles afgørende politiske Indflydelse, og saaledes at der slet ikke kan lægges afgørende Hindringer i Vejen for den Politik, Valgdagen har krævet. Ja, men saa er der kun een af de to Veje at gaa. Den første harcellerer man over at man er gaaet, den, som dette Forslag — det kunde maaske ogsaa være udformet anderledes — er gaaet. Den sidste vilde man ikke. Hvad vil man da?

Man kan jo heller ikke, efter den Udtalelse, man staar bag ved, af 20. Januar, blive staaende ved det nuværende. Det var jo nærmest det, som den Tale, vi hørte i Gaar, gav Udtryk for, at det var saadan en helt ideel Forfatning, fordi den gav Balance i hele det politiske Liv. Ja, men den nuværende Forfatning er i hvert Fald saaledes, at det andet Ting kan lægge afgørende Hindringer i Vejen for den Politik, et Folketingsvalg kræver, ja, ikke blot lægge Hindringer i Vejen, men helt forhindre den Politik, som ikke blot eet, men flere Folketingsvalg tydeligt har krævet.

Jeg synes derfor ikke, at den Kritik er synderligt værd, eller synderligt underbygget, naar man har givet Udtryk for Tanker angaaende de politiske Magtforhold, som man har gjort det i den Skrivelse, jeg har citeret.

Det næste Punkt, hvor man har sat ind fra forskellig Side, ogsaa med Voldsomhed, er dette, at den Grundlov, vi nu faar, med Hensyn til de enkelte Borgere tilsikrede Frihedsgoder skulde være ringere end den, vi har. I en stor Artikel i et københavnsk Dagblad blev det slaet op med store, fede Overskrifter: Alvorlig Forringelse af de Borgerne tilsikrede Frihedsgoder. Jeg maa indrømme, at hvis der blot var noget om det, saa vilde jeg være meget betænkelig ved, ja, jeg vilde være mere end betænkelig, jeg vilde simpelt hen ikke være med til at stemme for et saadant Forslag, jeg vilde endogsaa bruge al min Magt til at bekæmpe et saadant Forslag, hvis der altsaa var noget derom. Men det er jo lige det modsatte, der er Tilfældet. Det er dog ejendommeligt og stærkt, at man skal være udsat for en Polemik imod dette Forslag ud fra en Betragtning, som netop i Virkeligheden

bygger paa det modsatte af, hvad der er Tilfældet. Det, som det i saa Henseende drejer sig om, er — saaledes som ogsaa den højtærede Statsminister og flere Talere har været inde paa — den nye § 82, den gamle § 85. Den nye § 82 forringer ikke Borgernes Frihedsgoder, men sikrer dem, det er Sandheden. § 82 er tredelt, den taler om tre Ting. Den siger for det første, at de Foreninger, der vil omstyrte — og dermed menes i denne Sammenhæng, det er sagt i Betænkningen og i den højtærede Statsministers Forelæggelsestale, omstyrte ved Vold —, dem kan man anlægge Sag imod til Ophævelse, de kan altsaa forbydes.

Den siger fremdeles i 3die Stykke, at alle Foreninger, der virker ved Vold eller retsstridige Midler, skal kunne forbydes ved Dom. Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel og de, der tænker som han, skulde dog egentlig være de første til at være glade for en saadan Bestemmelse. Jeg mindes, at det ærede Medlem ikke een, men mange Gange i denne Sal har krævet, at Partier, der havde Vold paa deres Program, simpelt hen skulde kunne forbydes. Jeg mener, man for saa vidt har fulgt det ærede Medlems Anvisning, som man udtrykkelig fastslaar i den nye Grundlov, at saadanne Partier, der vil bruge Vold og retsstridige Midler i deres Agitation til Fremme af deres Formaal, skal kunne opløses. Det kan dog ikke være at begrænse Borgernes Frihedsgoder.

Men saa kommer det tredie, det, som er 2det Stykke i § 82, at Foreninger, der forsøger, selv med lovlige Midler — det indrømmer jeg, selv med ganske lovlige Midler —, at virke for Fratagelsen af de Borgerne — og saa henvises der til nogle Paragraffer — tilsikrede individuelle Frihedsgoder, skal af Regeringen kunne kræves opløst ved Dom. Det, mener jeg, i Virkeligheden er det store Fremskridt ved denne Lov med Hensyn til Frihedsgoderne. Man taler om, at man ikke yder Mindretallene nogen Beskyttelse ved dette Grundlovsforslag. Dette er i Virkeligheden den stærkeste Beskyttelse, jeg endnu har set man vil yde noget Mindretal, al den Stund man siger, at selv om et Flertal paa $\frac{3}{4}$ af hele Folket vilde det, saa kan man ikke fratage det enkelte Menneske — og det er vel det